

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 października 1962 r.

Nr 75

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

347 — nr 304 z dnia 4 października 1962 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw lasów państwowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego 625

ZARZĄDZENIA:

348 — Ministra Finansów z dnia 28 września 1962 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów 628
349 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 17 października 1962 r. w sprawie wywozu świeżych jabłek przez producentów oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej 630
350 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 12 września 1962 r. w sprawie zniesienia i zmian w organizacji niektórych urzędów celnych 630
351 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 12 września 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zaliczenia urzędów celnych do klas 631
352 — Ministra Rolnictwa z dnia 11 października 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt 632
353 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1962 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad obliczania stażu pracy pracowników farmaceutycznych 632

347

UCHWAŁA Nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1962 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw lasów państwowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała określa zasady gospodarki finansowej:

- 1) okręgowych zarządów lasów państwowych i przedsiębiorstw do zadań szczególnych w zakresie gospodarstwa leśnego, podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego;
- 2) wchodzących w skład okręgowych zarządów lasów państwowych: nadleśnictw, zespołów nadleśnictw, jednostek organizacyjnych produkcji niedrzewnej i jednostek pomocniczo-produkcyjnych, działających według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego.

2. W dalszych przepisach uchwały należy rozumieć:

- 1) przez pojęcie „jednostki organizacyjne lasów państwowych” — jednostki organizacyjne określone w ust. 1,
- 2) przez pojęcie „okręgowy zarząd” — okręgowy zarząd lasów państwowych,
- 3) przez pojęcie „przedsiębiorstwo do zadań szczególnych” — przedsiębiorstwo do zadań szczególnych w zakresie gospodarstwa leśnego,
- 4) przez pojęcie „jednostki samobilansujące” — wchodzące w skład okręgowych zarządów lasów państwowych: nadleśnictwa, zespoły nadleśnictw, jednostki organizacyjne produkcji niedrzewnej i jednostki pomocniczo-produk-

cyjne, działające według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego.

§ 2. 1. Do gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych lasów państwowych stosuje się przepisy uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 91, poz. 411 i z 1961 r. Nr 79, poz. 329), zwanej w dalszych przepisach „uchwałą nr 387”, ze zmianami wynikającymi z niniejszej uchwały.

2. Do rozliczeń Naczelnego Zarządu Lasów Państwowych, zwanego w dalszych przepisach uchwały „Naczelnym Zarządem”, z tytułu działalności podległych jednostek organizacyjnych stosuje się przepisy uchwały nr 404 Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 79, poz. 329) ze zmianami wynikającymi z niniejszej uchwały.

Rozdział 2.

Fundusz statutowy.

§ 3. Fundusz statutowy posiadają jednostki organizacyjne lasów państwowych działające zarówno na pełnym, jak i wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym.

Rozdział 3.

Fundusze specjalne.

§ 4. 1. Okręgowe zarządy i przedsiębiorstwa do zadań szczególnych tworzą i dysponują następującymi funduszami:

- 1) funduszem rozwoju,
- 2) funduszem amortyzacyjnym (odpisami amortyzacyjnymi),
- 3) funduszem inwestycyjnym Naczelnego Zarządu na podstawie upoważnienia tego Zarządu,
- 4) funduszem inwestycyjno-remontowym,
- 5) funduszem za osiągnięcia ekonomiczne załóg,
- 6) zakładowym funduszem mieszkaniowym.

2. Jednostki samobilansujące tworzą i dysponują następującymi funduszami:

- 1) funduszem za osiągnięcia ekonomiczne załóg oraz
- 2) na podstawie upoważnienia okręgowego zarządu:
 - funduszem amortyzacyjnym (odpisami amortyzacyjnymi),
 - funduszem inwestycyjno-remontowym,
 - zakładowym funduszem mieszkaniowym.

§ 5. Fundusz rozwoju tworzy się w okręgowych zarządach i przedsiębiorstwach do zadań szczególnych.

§ 6. 1. Naczelny Zarząd ustala planowany rozmiar funduszu rozwoju dla okręgowych zarządów i przedsiębiorstw do zadań szczególnych w wysokości określonego procentu od akumulacji z całokształtu działalności danej jednostki (wskaźnika).

2. Źródłem tworzenia funduszu rozwoju jest zysk okręgowego zarządu lub przedsiębiorstwa do zadań szczególnych.

3. Jeżeli zaplanowany na dany rok zysk jest niewystarczający do utworzenia funduszu rozwoju, zysk przeznaczony na ten cel może być uzupełniony dotacją Naczelnego Zarządu.

4. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, ustala Naczelny Zarząd w ramach wskaźnika ustalonego w planie Naczelnego Zarządu na każdy rok.

§ 7. 1. Odpisów na fundusz rozwoju okręgowych zarządów i przedsiębiorstw do zadań szczególnych dokonuje się raz na rok na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego. Odpisów tych dokonuje się od faktycznie osiągniętej zweryfikowanej akumulacji, z tym że odpisy te podlegają degresywnemu zmniejszeniu w przypadku osiągnięcia ponadplanowej akumulacji, zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik do uchwały.

2. Jeżeli przy rozliczeniu rocznym okręgowy zarząd lub przedsiębiorstwo do zadań szczególnych pogorszą akumulację w stosunku do zaplanowanej o 25%, wówczas tracą one prawo do dokonywania odpisów na fundusz rozwoju.

§ 8. 1. Okręgowe zarządy mogą zezwolić na tworzenie funduszu amortyzacyjnego w jednostkach samobilansujących, określając jednocześnie podział tego funduszu na część pozostającą do dyspozycji danej jednostki i na część podlegającą przekazaniu do okręgowego zarządu.

2. Dyrektor Naczelnego Zarządu po uzgodnieniu z Bankiem Rolnym może:

- 1) zezwolić okręgowemu zarządowi na nieodprowadzenie części funduszu amortyzacyjnego podlegającej przekazaniu do Naczelnego Zarządu i upoważnić go do przelewania tej części funduszu amortyzacyjnego na rachunek bankowy funduszu inwestycyjnego Naczelnego Zarządu prowadzony przez tenże okręgowy zarząd,
- 2) dokonywać redystrybucji między okręgowymi zarządami części funduszu amortyzacyjnego pozostającego do dyspozycji okręgowych zarządów.

§ 9. Wskaźniki podziału funduszu amortyzacyjnego na części, zgodnie z § 19 uchwały nr 387, ustalane będą w sto-

unku procentowym do całości planowanej amortyzacji na każdy rok.

§ 10. 1. Odpisy amortyzacyjne dokonywane są zaliczkowo miesięcznie w wysokości 1/12 części planowanej amortyzacji rocznej. Ostateczne rozliczenie amortyzacji następuje na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego w planowanym procencie od amortyzacji faktycznie osiągniętej.

2. Do ostatecznego rozliczenia amortyzacji za rok gospodarczy mają zastosowanie wskaźniki podziału amortyzacji ustalone na ten rok kalendarzowy, w którym przypada zakończenie danego roku gospodarczego.

§ 11. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzą okręgowe zarządy i przedsiębiorstwa do zadań szczególnych z części funduszu amortyzacyjnego (odpisów amortyzacyjnych) pozostającego do ich dyspozycji, z części funduszu rozwoju, ze środków uzyskanych z likwidacji środków trwałych, z dotacji udzielonych z funduszu rezerwowego Naczelnego Zarządu oraz z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

2. Okręgowe zarządy mogą zezwolić jednostkom samobilansującym na tworzenie funduszu inwestycyjno-remontowego przydzielając im na to odpowiednie środki.

§ 12. 1. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego przeznaczone są na finansowanie kapitalnych remontów oraz na rozbudowę osad leśnych.

2. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego nie mogą być zużytkowane na inwestycje w zakresie budownictwa socjalno-kulturalnego oraz pracowniczego budownictwa mieszkaniowego.

§ 13. Zasady tworzenia i wykorzystywania funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg regulują odrębne przepisy.

§ 14. Dyrektor Naczelnego Zarządu, po uzgodnieniu z Bankiem Rolnym, może upoważnić okręgowy zarząd do prowadzenia rachunku funduszu inwestycyjnego Naczelnego Zarządu.

Rozdział 4.

Środki obrotowe.

§ 15. 1. Jednostki organizacyjne lasów państwowych ustalają wielkość normatywu środków obrotowych odpowiednio do planowanych zadań gospodarczych, po zasięgnięciu opinii banku finansującego.

2. Normatywy środków obrotowych należy ustalać w jednakowej wysokości we wszystkich kwartałach roku objętego planem, na poziomie wynikającym z rozmiarów działalności w kwartale najmniejszego nasilenia tej działalności w danym roku.

§ 16. Zwolnione w jednostkach organizacyjnych lasów państwowych środki na skutek planowanego zmniejszenia w ciągu roku normatywu środków obrotowych przeznacza się na fundusz rezerwowy Naczelnego Zarządu.

§ 17. 1. Poza przypadkami blokowania nadmiaru środków obrotowych, przewidzianymi w § 39 uchwały nr 387, banki finansujące w porozumieniu z okręgowymi zarządami mogą dokonywać blokady nadmiaru środków obrotowych w nadleśnictwach i zespołach nadleśnictw, działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, wywołanego wyprzedzeniem realizacji produkcji przed poniesieniem nakładów na zagospodarowanie lasu.

2. Zablockowane zgodnie z ust. 1 środki powinny być odblokowywane na realizację nakładów na wiosenno-letnie zagospodarowanie lasów, z tym że z dniem 30 czerwca zablockowane środki powinny być w całości odblokowane.

§ 18. Jednostki organizacyjne lasów państwowych obowiązane są planować stałe pasywa z tytułu:

- 1) płac płatnych z dołu,
- 2) ubezpieczeń społecznych od płac płatnych z dołu,
- 3) wynagrodzeń indywidualnych wozaków za wywóz drewna,
- 4) rozliczeń międzyokresowych biernych,
- 5) rozliczeń za dostawy,
- 6) rozliczeń z zysków i podatku obrotowego.

Rozdział 5.

Rozliczenia z budżetem z tytułu działalności eksploatacyjnej.

§ 19. Zasady opodatkowania jednostek organizacyjnych lasów państwowych podatkiem obrotowym regulują odrębne przepisy.

§ 20. 1. Jednostki samobilansujące dokonują wpłat z zysku na rachunki właściwych okręgowych zarządów, które rozliczają się z łącznego wyniku finansowego osiągniętego z działalności własnej i z działalności wchodzących w ich skład jednostek samobilansujących.

2. Okręgowe zarządy i przedsiębiorstwa do zadań szczególnych dokonują wpłat z zysku na rachunek Naczelnego Zarządu.

3. Naczelny Zarząd rozlicza się z budżetem Państwa.

4. Zysk jednostek organizacyjnych lasów państwowych za okresy kwartalne ustalany jest na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych w wysokości szacunkowej obliczonej przez zastosowanie rocznego planowanego wskaźnika rentowności do wartości sprzedaży produkcji i usług pomniejszonej o podatek obrotowy zarachowany.

5. Wysokość wpłat z zysku jednostek organizacyjnych lasów państwowych w okresach kwartalnych ustala się w procentie planowanym w skali rocznej od zysku szacunkowego obliczonego zgodnie z ust. 4.

6. Wpłaty z zysku jednostek organizacyjnych lasów państwowych za okres roku gospodarczego ustala się w wysokości zysku faktycznie osiągniętego, zmniejszonego o dodatkowy odpis na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

7. Jeżeli w planowanym podziale zysku jednostki samobilansującej nie przewidziano wpłaty z zysku do budżetu, a jednostka ta osiągnęła ponadplanowy zysk, dokonuje się wpłaty tego zysku, po potrąceniu dodatkowego odpisu na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

8. Jeżeli jednostka samobilansująca planowała stratę, faktycznie zaś osiągnęła zysk — przy rozliczeniu rocznym dokonuje ona wpłaty tego zysku, po potrąceniu dodatkowego odpisu na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

§ 21. 1. Przed dokonaniem przez jednostkę samobilansującą, przez przedsiębiorstwo do zadań szczególnych oraz okręgowy zarząd (w stosunku do działalności własnej) ostatecznego rozliczenia zysku, podlega on weryfikacji dla ustalenia, w jakim stopniu został uzyskany:

- 1) w rezultacie wysiłku podjętego w celu wykonania przewidzianych w planie zadań podniesienia jakości wyrobów oraz efektywnego obniżenia kosztów (zysk prawidłowy),
- 2) wskutek zmian cen sprzedawanych wyrobów i tarif świadczonych usług, jak również urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i tarif usług, wysokości marż, stawek płac, składek na ubezpieczenie majątkowe i osobowe oraz społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej, norm amortyzacji oraz wysokości narzutów obciążających koszty własne danej jednostki organizacyjnej oraz zmian metodologicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez jednostki nadrzędne (zysk niezależny od działalności danej jednostki),
- 3) w wyniku niewłaściwej działalności jednostki (zysk nieprawidłowy).

2. Za zysk nieprawidłowy osiągnięty w sposób naruszający obowiązujące przepisy uważa się zysk osiągnięty na skutek:

- 1) niewykonania planowanego rozmiaru prac w zakresie zagospodarowania lasu,
- 2) niedokonywania prawidłowych odpisów amortyzacyjnych,
- 3) stosowania niewłaściwych cen i tarif,
- 4) nieprawidłowego rozliczania kosztów.

3. Zyski nieprawidłowy oraz niezależny jednostki samobilansujące odprowadzają w całości do właściwych okręgowych zarządów, a okręgowe zarządy i przedsiębiorstwa do zadań szczególnych do Naczelnego Zarządu.

4. Wpłaty okręgowych zarządów i przedsiębiorstw do zadań szczególnych określone w ust. 3 Naczelny Zarząd przeznacza:

- 1) w całości do budżetu Państwa — jeżeli pochodzą ze źródła, o którym mowa w ust. 2 pkt 1,
- 2) w 75% do budżetu Państwa, a w 25% na fundusz rezerwowy Naczelnego Zarządu — jeżeli pochodzą ze źródeł wymienionych w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2—4.

§ 22. 1. Straty planowane okręgowych zarządów i przedsiębiorstw do zadań szczególnych pokrywane są przez Naczelny Zarząd w drodze dotacji podmiotowych.

2. Straty planowane jednostek samobilansujących pokrywane są przez okręgowe zarządy w drodze dotacji podmiotowych.

§ 23. 1. Jednostki organizacyjne lasów państwowych otrzymują dotacje podmiotowe na straty w granicach określonych na dany rok gospodarczy w planie techniczno-ekonomicznym.

2. W razie przekroczenia przez okręgowy zarząd lub przedsiębiorstwo do zadań szczególnych planowanej straty — dodatkowa dotacja na straty może być przyznana przez Naczelny Zarząd z funduszu rezerwowego po uprzednim przeprowadzeniu szczegółowej analizy przyczyn powstania straty ponadplanowej i ustaleniu środków zmierzających do ich usunięcia.

3. W razie przekroczenia planowanej straty przez jednostkę samobilansującą dodatkowa dotacja na straty może być przyznana przez okręgowy zarząd z wpłat innych jednostek samobilansujących lub z dotacji na straty, przyznanej przez Naczelny Zarząd po uprzednim przeprowadzeniu szczegółowej analizy przyczyn powstania strat ponadplanowych i ustaleniu środków zmierzających do ich usunięcia.

4. Jeżeli faktyczna strata jednostki organizacyjnej lasów państwowych kształtuje się poniżej straty planowanej, jednostce tej przysługuje dotacja na straty w wysokości faktycznej straty; przy rozliczeniu rocznym nadmiernie udzielona w ciągu roku dotacja podlega zwrotowi po uwzględnieniu dodatkowego odpisu na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg, a w okręgowych zarządach i przedsiębiorstwach do zadań szczególnych ponadto na fundusz rozwoju (ust. 6).

5. Jeżeli jednostka organizacyjna lasów państwowych przy rozliczeniu rocznym zamiast planowanej straty osiągnie zysk, udzielona dotacja na straty podlega zwrotowi po uwzględnieniu dodatkowego odpisu na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg, a w okręgowych zarządach i przedsiębiorstwach do zadań szczególnych ponadto na fundusz rozwoju (ust. 6).

6. Jeżeli okręgowy zarząd lub przedsiębiorstwo do zadań szczególnych planowo deficytowe polepszy przy rozliczeniu rocznym wynik w stosunku do zaplanowanego, uzyskuje prawo do dodatkowego odpisu na fundusz rozwoju w wysokości 40% polepszenia wyniku ustalonego na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego i zweryfikowanego w myśl § 21. Przepis § 7 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 24. Przepisy § 21 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do planowo deficytowych jednostek organizacyjnych lasów państwowych wykazujących straty przy rozliczeniu wyników.

§ 25. 1. Po zakończeniu roku przy ustalaniu wysokości należnej dotacji na straty nie uwzględnia się wyników weryfikacji.

2. Jeżeli w wyniku ostatecznego rozliczenia rocznego okaże się, że w roku objętym rozliczeniem udzielono dotacji podmiotowej na straty w kwocie niewystarczającej, dodatkowa dotacja może być udzielona dla jednostek samobilansujących przez okręgowy zarząd z wpłat innych jednostek samobilansujących lub z funduszu rezerwowego Naczelnego Zarządu, a dla okręgowych zarządów i przedsiębiorstw do zadań szczególnych przez Naczelną Zarząd z funduszu rezerwowego Naczelnego Zarządu.

Rozdział 6.

Finansowanie inwestycji.

§ 26. 1. Budowa nowych oraz odbudowa osad leśnych finansowane są ze źródeł przeznaczonych na finansowanie inwestycji Naczelnego Zarządu; inwestycje te traktuje się jak inwestycje zjednoczeń. Rozbudowa osad leśnych finansowana jest z funduszu inwestycyjno-remontowego okręgowych zarządów.

2. Sposób i źródła finansowania inwestycji socjalno-kulturalnych oraz pracowniczego budownictwa mieszkaniowego określają odrębne przepisy.

Rozdział 7.

Przepis końcowy.

§ 27. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 304 Rady Ministrów z dnia 4 października 1962 r. (poz. 347).

TABELA STAWEK ZMNIEJSZENIA ODPISÓW NA FUNDUSZ ROZWOJU OD SUMY POLEPSZENIA FAKTYCZNEJ AKUMULACJI W STOSUNKU DO AKUMULACJI PLANOWANEJ

Polepszenie akumulacji faktycznej wynikającej z rocznego sprawozdania finansowego w stosunku do planowanej	Zmniejszenie odpisów na fundusz rozwoju od polepszonej akumulacji w stosunku do planowanej o
od 0% do 3%	—
ponad 3% do 10%	10%
ponad 10% do 20%	20%
ponad 20% do 30%	30%
ponad 30% do 40%	40%
ponad 40% do 50%	50%
ponad 50%	60%

348

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 września 1962 r.

w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów.

Na podstawie art. 3 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rzemieślnikom wykonującym rodzaje rzemiosł, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, przysługuje z tytułu wykszolenia ucznia na czeladnika w tych rodzajach rzemiosł ulga polegająca na potrąceniu kwoty określonej w tym załączniku od kwoty podatków obrotowego i dochodowego, kwoty zryczałtowanego podatku obrotowego i dochodowego lub od kwoty opłaty za kartę podatkową, ustalonych za rok podatkowy, w którym szkolony uczeń zdał egzamin czeladniczy z wynikiem pomyślnym.

Warunkiem uzyskania tej ulgi jest, aby rzemieślnik szkolił ucznia przez cały okres przewidziany na szkolenie.

2. Jeżeli kwota ulgi określona w wykazie przekracza kwotę podatków lub opłaty (ust. 1) ustaloną za rok podatkowy, w którym uczeń zdał egzamin czeladniczy, potrącenia pozostałej kwoty przysługującej ulgi dokonuje się w następnym roku podatkowym. Łączna suma potrąceń z tego tytułu nie może jednak przekroczyć należności podatkowych, ustalonych za okres 2 lat.

§ 2. Z ulgi przewidzianej w zarządzeniu nie mogą korzystać rzemieślnicy, na których ciąży w roku wykszolenia ucznia obowiązek podatkowy w zakresie podatku wyrównawczego.